

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 009790 14 Kžk
Sarajevo, 16.10.2014. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću sastavljenom od sudija: Nidžare Zlotrg kao predsjednice vijeća, Malika Hadžiomerađića i mr Božidarke Dodik kao članova vijeća, te Ismete Drndo kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog T.H., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a po optuženici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KTRZ 0022989 12 od 20.05.2013. godine, nakon održanog pretresa i njegovih nastavaka u prisutnosti federalnog tužitelja Muniba Halilovića, te optuženog T.H. i njegovog branitelja M.Š. advokata iz T., donio je, a dana 16.10.2014. godine u odsutnosti uredno obaviještenog branitelja optuženog T.H., advokata M.Š., javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

T.H. zv. „R.“, sin N. i majke Dž.G., rođen ... godine u T., nastanjen u T., S.H., ulica T... broj ..., po zanimanju staklar i sportski trener, oženjen, otac dvoje djece, pismen, Bošnjak, državljanin BiH, JMB ..., neosuđivan, na slobodi.

Na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana 21. aprila 1993. godine, na lokalitetu B.b. na planini M., općina K., kršeći pravila međunarodnog prava prema ratnim zarobljenicima iz člana 3. stav 1. tačka a) i c), člana 13. stav 1 i 3, člana 14. stav 1 i 2 Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. augusta 1949.godine, za vrijeme rata i oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, kao pripadnik ... bataljona T.t.b. A.RBiH, nakon što su pripadnici A.RBiH zauzeli položaje VRS u blizini zgrade komande i zarobili više pripadnika ... M.b.v. R.S. i to: J.J., Đ.V., Đ.M., S.N., M.M., R.B., T.R., S.D. i V.S.

kojima su tom prilikom naredili da izađu ispod stepeništa komande gdje su se sakrili i da se postroje jedan pored drugog:

- vidjevši navedenu grupu zarobljenika, prišao zarobljeniku S.D. koji je prethodno bio ranjen u borbenim dejstvima, pa iako svjestan da istog može lišiti života što je i htio, pucajući rafalom iz vatrenog oružja u njegov grudni koš iz neposredne blizine, na licu mjesta lišio života istog,

- lišavajući života S.D., prema ratnim zarobljenicima nečovječno postupao, obzirom da su isti bili postrojani zajedno sa S.D., i prisutni na licu mjesta kada je lišen života, pa iako svjestan da tom prilikom zarobljenicima nanosi veliki strah, neizvjesnost za vlastiti život, snažnu duševnu bol i patnju, što je i htio pred istim, lišio života S.D.,

čime bi učinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka nastali pred Kantonalnim sudom u Tuzli i pred ovim sudom do ukidanja prvostepene presude broj 03 0 K 009790 14 K 2 od 04.04.2014. godine i svi troškovi branitelja određenog po službenoj dužnosti padaju na teret sredstava toga suda, a ostali troškovi nastali pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, nakon ukidanja navedene presude padaju na teret sredstava ovoga suda.

O b r a z l o ž e n j e

Prema stanju spisa predmeta, rješenjem Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1 K 008618 12 Kv od 16.01.2012. godine prihvaćen je prijedlog Tužiteljstva Bosne i Hercegovine broj KT RZ 16/09 od 09.01.2012. godine, te je za vođenje postupka protiv tada osumnjičenih O.E., T.H. i S.O. izvršeno prenošenje nadležnosti na mjesno nadležni Kantonalni sud u Tuzli.

Nakon prijema spisa predmeta Kantonalno tužiteljstvo u Tuzli je optužnicom broj T03 0 KTRZ 0023989 12 od 21.09.2012. godine, optužilo samo T.H., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH).

Povodom te optužnice Kantonalni sud u Tuzli donio je presudu broj 03 0 K 0 009790 12 K od 23.05.2013. godine, kojom je optuženi T.H. na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oslobođen od optužbe, da je na način opisan u izreci te presude učinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (pomenuti članovi nisu sadržani u tom zakonu, već u Krivičnom zakonu Bosne i Hercegovine)

kako je to pravilno navela tužiteljica u podnesenoj i naknadno potvrđenoj i izmijenjenoj optužnici.

Istom presudom, na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava prvostepenog suda.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ovog suda) broj: 03 0 K 009790 13 Kž od 03.10.2013. godine uvažena je žalba kantonalne tužiteljice u Tuzli, pa je presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 K 009790 12 K od 23.05.2013. godine ukinuta i predmet je vraćen tome sudu na ponovno suđenje.

Nakon ponovo provedenog krivičnog postupka Kantonalni sud u Tuzli je donio presudu broj: 03 0 K 0 009790 14 K 2 od 04.04.2014. godine, kojom je optuženi na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH kao i u prethodnoj presudi oslobođen od optužbe, da je učinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Takođe je pomenutom presudom na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava prvostepenog suda.

Kantonalni tužitelji u Tuzli Alma Džaferović i Emir Bakić (u daljem tekstu: tužitelji) su protiv navedene presude podnijeli žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U pogledu pomenutih žalbenih osnova su u obrazloženju svoje žalbe iznijeli određene razloge i naveli, da je prvostepeni sud pogriješio kada je optuženog na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH oslobodio od optužbe. Na osnovu svega toga su predložili, da ovaj sud njihovu žalbu uvaži na način da pobijanu presudu ukine i odredi održavanje pretresa pred ovim sudom.

Federalna tužiteljica je u svom podnesku broj T03 0 KTRZŽ 0023989 14 2 od 26.06.2014. godine predložila, da se žalba kantonalnih tužitelja u Tuzli uvaži, na način da se pobijana presuda ukine, te odredi održavanje pretresa pred ovim sudom.

Ovaj sud je nakon održane sjednice vijeća ispitao pobijanu presudu u smislu člana 321. ZKP FBiH u granicama žalbenih prigovora tužitelja, pa je uvažanjem njihove žalbe rješenjem ovog suda broj 03 0 K 009790 14 Kž 2 od 31.07.2014. godine ukinuo presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 13 K 2 od 04.04.2014. godine i odredio održavanje pretresa pred ovim sudom. U uputama tog rješenja je navedeno, da će ovaj sud u smislu člana 332. ZKP FBiH prihvatiti i preuzeti već izvedene dokaze u prvostepenom postupku, te eventualno izvesti i druge dokaze ukoliko se za tako nešto ukaže potreba.

U skladu sa navedenim rješenjem ovog suda, a na osnovu člana 322. stav 2. ZKP FBiH, na pretresu održanom kod ovog suda preuzeti su i pročitani zakoniti dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka (stranke i branitelj su dali saglasnost da se ti dokazi formalno ne čitaju već samo da se konstatuje da su pročitani) i to: iskaz svjedoka S.S. (oca oštećenog) sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 09.01.2013.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.S. od 29.03.2012. godine, dat pred Kantonalnim tužilaštvom TK u Tuzli broj T03 0 KTRZ 00189776 /12 godine, iskaz svjedoka R.B. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 09.01.2013. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka R.B. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 13 K 2 od 25.03.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka R.B. pred Kantonalnim tužilaštvom TK u Tuzli od 23.08.2012. godine, pod brojem T03 OKTRZ 0019776/12, iskaz svjedoka J.J. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 09.01.2013. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka J.J. od strane Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog Kantona od 31.07.2012. godine, broj T03 0 KTRZ 001977/12, zapisnik o prikupljanju izjava lica u svojstvu svjedoka RS–Ministarstvo ... B., broj 12-02/4-159/07 od 20.03.2007. godine, za svjedoka J.J., iskaz svjedoka S.N. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 11.01.2013. godine, iskaz svjedoka S.N. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 13 K 2 od 25.03.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.N. pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli od 06.08.2012. godine pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12, zapisnik o prikupljanju izjava lica u svojstvu svjedoka RS–Ministarstvo ..., Centra ... B. od 02.02.2009. godine, pod brojem 10-02/1-16-09 za svjedoka S.N., iskaz svjedoka Đ.V., sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 11.01.2013.godine, zapisnik o ispitivanju svjedoka Đ.V. kod Kantonalnog tužilaštva u Tuzli pod brojem T03 0 KTRZ T0019776/12 od 31.07.2012. godine, zapisnik o prikupljanju izjava od lica RS, Ministarstva ... Centra ... od 21.02.2007. godine pod brojem 12-02-4-106-07 za svjedoka Đ.V., iskaz svjedoka M.M. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 11.01.2013.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.M. pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli od 23.08.2012.godine pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12, zapisnik o prikupljanju izjava lica u svojstvu svjedoka RS–Ministarstva ..., Centra ... B. od 28.01.2009. godine broj 10-02/1-14/9 za lice M.M., zapisnik o saslušanju svjedoka T.R. pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli T03 0 KTRZ 0019776/12, od 23.08.2012. godine, iskaz svjedoka T.R. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 11.02.2013.godine, iskaz svjedoka T.R. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 13 K 2 od 25.03.2014.godine, zapisnik o prikupljanju izjava Ministarstvo ... – Centra ... od 12.12.2008. godine pod brojem 10-02/1-58/08 za svjedoka T.R., iskaz svjedoka J.M. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 11.02.2013.godine, zapisnik o prikupljanju izjave za J.M., CJB B. od 16.01.2009. godine, pod brojem 10-02/1-1/9, zapisnik o saslušanju svjedoka J.M. pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli od 31.07.2012. godine pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12, MUP B., iskaz svjedoka

Dž.M. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 11.02.2013.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Dž.M. pred Kantonalnim tužilaštvom Tuzlanskog kantona od 10.09.2012. godine pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12, od 10.09.2012.godine, iskaz svjedoka H.R., sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 11.02.2013.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka H.R. pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli od 16.07.2012. godine pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12, iskaz svjedoka M.M. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 29.03.2013. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.M. dat pred Kantonalnim tužilaštvom u Tuzli pod brojem T03 0 KTRZ 0019776/12 od 13.09.2012. godine, iskaz svjedok M.Š. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 29.03.2013. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.Š. kod Kantonalnog tužilaštva u Tuzli T03 0 KTRZ 0019776/12, od 26.07.2012.godine, iskaz svjedoka A.Dž., sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 29.03.2013. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka A.Dž. u Kantonalnom tužilaštvu Tuzla T03 0 KTRZ 0019776/12 od 30.08.2012. godine, iskaz svjedoka G.M. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 16.05.2013. godine, iskaz svjedoka G.F. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 22.04.2013. godine, iskaz svjedoka P.E. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 22.04.2013.godine, iskaz svjedoka Z.M. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 22.04.2013.godine, iskaz svjedoka Đ.S., sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 12 K od 22.04.2013. godine, iskaz svjedoka Z.M. sa zapisnika o glavnom pretresu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009790 13 K 2 od 25.03.2014. godine i zapisnik o prikupljanju izjava svjedoka u Centru ... od 05.12.2008. godine, broj 10-02/1-54/08.

Nakon ocjene preuzetih i pročitanih zakonitih dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Naime, prema stanju izvedenih zakonitih dokaza u ovoj krivičnoj stvari je nesporno, da je dana 21.04.1993. godine na lokalitetu B.b., na planini M., općina K., za vrijeme rata i oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, nakon što su pripadnici ARBiH zauzeli položaje VRS u blizini zgrade komande i zarobili više pripadnika ... M.b. VRS i to: J.J., Đ.V., Đ.M., S.N., M.M., R.B., T.R., S.D. i V.S., ovima naredili da izađu ispod stepeništa zgrade komande gdje su se bili sakrili i naredili im da se postroje jedan pored drugog. Pored toga, je nesporno, da je ovom prilikom smrtno stradao S.D., inače pripadnik VRS i koji je zarobljen pod naprijed opisanim okolnostima. Takvo činjenično stanje proizilazi iz niza provedenih dokaza uključujući i iskaze ratnih zarobljenika J.J., Đ.V., S.N., R.B. i T.R., koji su kao svjedoci optužbe dali svoje iskaze i isti su od strane ovog suda ocijenjeni u smislu načela slobodne ocjene dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi sa ostalim dokazima, a odnose se na naprijed navedeno činjenično stanje.

Izloženo činjenično stanje je u pogledu okolnosti da je ovom prilikom smrtno stradao ratni zarobljenik S.D., potkrijepljeno je i izvodom iz matične knjige umrlih opštine L., koja se vodi u P. pod rednim brojem ... za 2009. godinu u koju je izvršen upis njegove smrti na dan ... godine pod rednim brojem ... uz navode da je mjesto smrti B.b. na planini M..

Na osnovu iskaza svjedoka ratnih zarobljenika S.N., Đ.V., R.B., T.R., M.M. i J.J., ovaj sud je prihvatio kao tačne okolnosti iz činjeničnog opisa djela izreke ove presude, da je oštećeni S.D. (u daljem tekstu: oštećeni) prilikom njihovog zarobljavanja od strane pripadnika A.BiH bio živ. Takođe je na osnovu njihovih saglasnih iskaza vezano za ove okolnosti zaključio, da su oni svi zajedno nakon primljene naredbe da izađu ispod stepeništa gdje su se bili sakrili to i uradili, a da je ovo učinio i oštećeni koji je prethodno bio ranjen u borbenim dejstvima. Pored toga, proizilazi, da je tek naknadno u daljem toku događanja koje je vremenski i prostorno povezano sa njihovim zarobljavanjem oštećeni od strane jednog pripadnika ABiH lišen života na način što je u njega rafalno pucao iz vatrenog oružja. Pošto su iskazi naprijed navedenih svjedoka saglasni, logični i uvjerljivi, to ovaj sud u pogledu navedenih okolnosti nije imao razloga da posumnja u vjerodostojnost tih dijelova njihovih iskaza i ne prihvati ih kao tačne.

Istina, nasuprot takvom utvrđenom činjeničnom stanju u svom iskazu svjedok Z.M. tvrdi da su nakon razmjene vatre on i još neki pripadnici ARBiH došli na mjesto događaja gdje su se nalazili pripadnici VRS koji se pominju u izreci ove presude. Takođe je u svom iskazu iznio tvrđenja da je tada ispod stepenica zgrade komande vidio jedno mrtvo tijelo pripadnika VRS i jedno mrtvo tijelo vojnika ARBiH. Iskazu ovog svjedoka koji ustvari želi prikazati da je oštećeni poginuo tokom borbenih dejstava u razmjeni vatre između pripadnika VRS i pripadnika ARBiH, ovaj sud nije povjerovao prije svega iz razloga što je u suprotnosti sa dijelovima iskaza svjedoka: S.N., R.B., Đ.V., T.R., M.M. i J.J., koji su iz naprijed izloženih razloga vezano za ove okolnosti potvrdili da je s njima zajedno zarobljen i oštećeni. Osim toga, ovaj svjedok tvrdi da je navodno jedno mrtvo tijelo pripadnika VRS (što bi asociralo da je to bio oštećeni) vidio ispod stepenica zgrade komande, a onda kada je odlazio da je bilo ispred te zgrade bez ikakvog objašnjenja kako je do toga došlo, ali svakako i ovo ukazuje da njegov iskaz u dijelu koji se odnosi na ovu odlučnu činjenicu nije vjerodostojan.

Prema tome, ovaj sud je, prihvatio tezu optužbe da je prilikom zarobljavanja pripadnika VRS, koji su se nalazili sakriveni ispod stepenica zgrade komande i koji se poimenice navode u činjeničnom opisu djela izreke ove presude, bio oštećeni, odakle je i on nakon izdatog naređenja izašao radi postrojavanja ispred pomenute zgrade iako je prethodno bio ranjen u borbenim dejstvima.

S obzirom na sve te okolnosti od kojih posebno da je oštećeni bio živ, odnosno da nije poginuo u borbenim dejstvima, svakako se dalje otvorilo veoma sporno pitanje da li je na mjesto gdje se odigrao inkriminirani događaj (prostor ispred zgrade komande) došao optuženi zajedno sa još nekim pripadnicima ABiH, pa ako jeste da

li je upravo on iz neposredne blizine pucao rafalom iz vatrenog oružja u grudni koš oštećenog i tako ga lišio života. U slučaju eventualnog utvrđenja činjeničnog stanja iz kojeg bi proizilazilo da je optuženi tako postupio uključujući i sve ono što je prethodilo tim radnjama (ako ih je učinio) i sadržano je u činjeničnom supstratu djela izreke ove presude onda bi dalje bilo neophodno utvrditi postojanje općih obilježja predmetnog krivičnog djela i to: da li je u konkretnom slučaju postojalo kršenje pravila međunarodnog humanitarnog prava, zatim da li se inkriminirani događaj desio za vrijeme oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, kao i to da li je krivično djelo učinjeno protiv oštećenog koji je aktivno sudjelovao u neprijateljstvima i da li postoji uzročno posljedična veza između inkriminiranih radnji optuženog (naravno misli se na situaciji ako ih je učinio) i oružanog sukoba.

S tim u vezi valja ukazati da je u svom iskazu svjedok Đ.V. naveo, da je prije zarobljavanja oštećeni došao ranjen u zgradu komande na B.b., a da je nakon zarobljavanja od strane pripadnika ABiH bio lišen života. Tvrdi da je osobno vidio ta dešavanja sa udaljenosti od oko 2 m i da je tom prilikom jedan vojnik koji je imao maskirnu uniformu pucao u oštećenog iz automatske puške i na taj način ga usmrtio. Naglasio je, da je kasnije nakon izvršenja razmjene pripadnika ABiH te VRS, doznao da ta osoba ima nadimak „S.“ (nadimak optuženog).

Na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom svjedok Đ.V. je potvrdio tezu optužbe da je pod okolnostima navedenim u izreci ove presude u prisutnosti nekih pripadnika ABiH i ratnih zarobljenika pripadnika ... M.b. VRS J.J., Đ.M., S.N., M.M., R.B., T.R., V.S., ispred zgrade komande, optuženi pucajući rafalom iz vatrenog oružja u grudni koš oštećenog lišio života.

Prije ocjene vjerodostojnosti iskaza svjedoka Đ.V. u pogledu naprijed navedenih okolnosti, po mišljenju ovog suda, valjalo je povesti računa i o sadržajnim rezultatima ostalih izvedenih dokaza od kojih posebno ispitanih ratnih zarobljenika u svojstvu svjedoka i to S.N., M.M., J.J., te R.B. i T.R. koji su takođe bili zarobljeni na mjestu inkriminiranog događaja, kao i svjedoka J.M. koji je ovom prilikom zarobljen ali je tada bio na udaljenosti oko 30 m.

Iz iskaza svjedoka S.N. proizilazi, da su prije zarobljavanja njima prišla tri ili četiri naoružana pripadnika ABiH među kojima je bio i optuženi koga je od ranije poznavao. Takođe, prema sadržaju njegovog kazivanja proizilazi da su nakon zarobljavanja svi ratni zarobljenici koji se navode u činjeničnom opisu djela izreke ove presude poslije izdate naredbe morali da legnu na zemlju potrbuške, (osim oštećenog koji to nije mogao, jer je bio ranjen u nogu), te da iz tog razloga nije vidio ko je iz automatske puške pucao u oštećenog i lišio ga života, pa prema tome nije teretio optuženog da je to učinio.

Ni prema iskazu svjedoka M.M. ne proizilazi, da je u tom inkriminiranom događaju vidio koji je pripadnik ABiH između ratnih zarobljenika izdvojio oštećenog S.D. i u ovoga rafalno pucao iz automatske puške, te ga na taj način lišio života. Objasnio je da to nije vidio, jer da su pucnji došli s leđa u odnosu na mjesto gdje je bio. Na

glavnom pretresu pred prvostepenim sudom se određeno izjasnio da je optuženog tada (na glavnom pretresu) prvi put vidio i tako ga isključio kao mogućeg učinitelja ovog krivičnog djela.

Stoga, po ocjeni ovog suda u iskazima svjedoka: S.N. i M.M. optužba nema uporišta za zaključak, da je optuženi preduzeo radnje koje su imale za posljedicu lišavanje života oštećenog. Pogotovo kada je u pitanju iskaz svjedoka M.M., koji je u svom iskazu tvrdio da optuženog ranije nikad nije vidio i da ga je prvi put vidio na suđenju.

Ovaj sud je cijenio i iskaze svjedoka ratnih zarobljenika R.B. i T.R. koji su bili na mjestu i u vrijeme kada se desio inkriminirani događaj u toku kojeg je oštećeni lišen života pod okolnostima opisanim u izreci ove presude. Pomenuti svjedoci su u svojim iskazima datim u Ministarstvu ... – Centru ... B., te u Kantonalnom tužiteljstvu Tuzlanskog kantona, prema konstatacijama na zapisnicima određeno se izjasnili u pogledu naprijed pomenute najodlučnije činjenice, da je oštećenog pucajući rafalom iz vatrenog oružja lišio života jedan pripadnik ABiH. Prema onome kako je to navedeno na pomenutim zapisnicima ovi svjedoci su naknadno saznali da se taj pripadnik ABiH zove „T.“ (dakle, radilo bi se o optuženom), što su prema njihovim objašnjenjima saznali i to svjedok R.B. od Đ.M. koji je takođe bio među ratnim zarobljenicima navedenim u izreci ove presude (ali nije saslušan, jer je tužiteljica odustala od njegovog saslušanja, s obzirom kako je navela da je bolestan i živi u A., a osim toga, da nema materijalnih mogućnosti da dođe u Bosnu i Hercegovinu), a svjedok T.R. od braće J.J. i J.M., takođe ratnih zarobljenika, koji su saslušani u svojstvu svjedoka.

Dakle, svjedoci R.B. i T.R. su bili očevici inkriminiranog događaja zbog kojeg se vodi ovaj krivični postupak, a prema onome što je konstatovano u naprijed pomenutim zapisnicima svoja saznanja o tome da li je upravo optuženi preduzeo inkriminirane radnje i oštećenog lišio života i zasnovali na pričanju drugih osoba takođe ratnih zarobljenika. Prema tome, oni se u pogledu ove odlučne činjenice nisu izjašnjavali na osnovu vlastitih opažanja (da je u oštećenog rafalno iz vatrenog oružja pucao optuženi) već o onome šta je svjedoku R.B. navodno rekao Đ.M., a svjedok T.R., na osnovu onoga šta su mu navodno rekli svjedoci J.J. i J.M.. Polazeći od tih okolnosti, ovaj sud smatra, da takvi navodi svjedoka R.B. i T.R. koji ustvari prema tim zapisnicima ne predstavljaju njihova osobna već posredna saznanja koja sama za sebe nisu dovoljna za zaključak da je optuženi postupio na način opisan u izreci ove presude, s obzirom da njegova krivnja mora biti dokazana izvan svake razumne sumnje.

Na ispravnost naprijed izloženih ocjena ukazuju iskazi pomenutih svjedoka R.B. i T.R., koje su dali na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom.

Naime, na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom ispitani su i to svjedok R.B. 09.01.2013. godine i 25.03.2014. godine, a svjedok T.R. 11.02.2013. godine. U tim svojim iskazima kao očevici inkriminiranog događaja su se izjasnili videći

optuženog u sudnici, da on nije pripadnik ABiH koji je pucajući iz vatrenog oružja lišio života oštećenog. Time su svjedoci R.B. i T.R. svojim iskazima na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom demantovali svoja navodna posredna saznanja u pogledu tih okolnosti koja su dali u Ministarstvu ... – Centru ... B. i Kantonalnom tužiteljstvu Tuzlanskog kantona, jer su isključili optuženog kao osobu odnosno pripadnika ABiH koja je iz vatrenog oružja rafalno pucala u oštećenog.

Pošto su se na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom svjedoci R.B. i T.R. izjašnjavali o činjenicama koji su sami opazili kao očevici događaja i na osnovu njih iznijeli tvrđenja, da optuženi nije osoba koja je iz vatrenog oružja pucala u oštećenog, onda ovaj sud nije imao razloga da to ne prihvati kao tačnim u odnosu na njihove ranije iskaze u kojima su se u tom pogledu na osnovu posrednih saznanja izjašnjavali o nečemu šta su navodno čuli od drugih ratnih zarobljenika.

Takođe i svjedoci inače ratni zarobljenici J.J. i J.M. u svojim iskazima ne ukazuju na optuženog kao pripadnika ABiH koji je iz vatrenog oružja rafalno pucao u oštećenog i lišio ga života. Čak šta više, svjedok J.J. koji se nalazio među zarobljenim pripadnicima ... M.b. VRS, koji se navode u činjeničnom opisu djela izreke ove presude (svjedok J.M. nije bio među njima, ali se nalazio na udaljenosti od oko 30 m), se određeno izjasnio da „osoba koja je ubila D. ne liči na optuženog“. Ovakav sadržaj iskaza ovog svjedoka, kao i iskaza svjedoka J.M., ne upućuje na mogućnost da je svjedok T.R. (koji je i sam to kasnije demantovao u svom iskazu na glavnom pretresu) čuo od njih da je optuženi pucajući iz vatrenog oružja lišio života oštećenog. Ovaj sud nije imao razloga da ne prihvati iskaze svjedoka J.J. i J.M., pogotovo kada se dovedu u vezu sa iskazima svjedoka R.B. i T.R. koje su oni dali na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, pa i iskazom svjedoka M.M. koji se u svom svjedočkom iskazu na glavnom pretresu određeno izjasnio da je optuženog tom prilikom na glavnom pretresu prvi put vidio. Kada se takvi iskazi naprijed poimenice navedenih svjedoka, nakon pojedinačne i ocjene u međusobnoj povezanosti dovedu u vezu sa iskazom svjedoka Đ.V. imajući naročito u vidu da su i oni bili ratni zarobljenici, ovaj sud nalazi, da nije bilo moguće prihvatiti iskaz ovog posljednjeg svjedoka kao vjerodostojan u njegovom esencijalnom dijelu da je optuženi preduzeo inkriminirane radnje u smislu toga da je rafalno pucao iz vatrenog oružja u oštećenog i tako ga lišio života i samo na tom iskazu zasnovati osuđujuću presudu.

Za navedenu ocjenu naprijed vrednovanih iskaza svjedoka, ovaj sud je takođe uzeo u obzir iskaze svjedoka M.M., Đ.S., Z.M. i P.E., prema čijim kazivanjima ne proizilazi da je optuženi bio na mjestu inkriminiranog događaja. Takvi njihovi iskazi pojedinačno i u međusobnoj povezanosti sa iskazima svjedoka S.N., J.J., J.M., T.R., R.B. i M.M. ne upućuju na zaključak da je optuženi preduzeo inkriminirane radnje koje se prema tezi optužbe odnose na lišavanje života oštećenog.

Ako nema takvih dokaza, onda dosljedno tome ne stoje ni navodi optužbe, da je optuženi prema ratnim zarobljenicima nečovječno postupao, kada su ovi prema tezi

optužbe bili postrojeni zajedno sa oštećenim i prisustvovali njegovom lišavanju života.

Ovaj sud je uzeo u obzir i iskaze svjedoka Dž.M., M.Š., A.Dž. i G.F. koji su bili saglasni u svojim iskazima, da T.t.b. nije učestvovala u akciji na B.b., dok o sudjelovanju optuženog kako su naveli nemaju nikakvih saznanja. S obzirom na takve njihove iskaze, ovaj sud ih nije cijenio pojedinačno i u međusobnoj povezanosti sa osalim dokazima, jer očigledno nisu relevantni za utvrđivanje činjeničnog stanja.

Konačno, nije bilo nikakve potrebe da ovaj sud ocjenjuje iskaz svjedoka H.R. koji se određeno izjasnio da uopće ne poznaje optuženog i iz njegovog iskaza ne proizilazi da su mu poznate bilo kakve okolnosti vezane za inkriminirani događaj.

S obzirom, da preuzeti i pročitani zakoniti dokazi na pretresu pred ovim sudom ukazuju, da nema pouzdanih dokaza da je optuženi učinio krivično djelo za koje se tereti, ovaj sud je na osnovu odredbi člana 299. tačka c) ZKP FBiH optuženog oslobodio od optužbe, da je učinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Pri tome se ovaj sud nije upuštao u ispravnost takve pravne kvalifikacije djela iz izreke ove presude, s obzirom da je optuženi u smislu pomenute zakonske odredbe oslobođen od optužbe, ali je svakako imao u vidu da je tada u vrijeme učinjenja djela od strane za sada neke nepoznate osobe bio na snazi preuzeti Krivični zakon SFRJ (KZ SFRJ).

Na pretresu održanom 16.10.2014. godine, ovaj sud je donio rješenje kojim je odlučio da se neće preuzimati i pročitati izvedeni dokazi pred prvostepenim sudom i to: zapisnik o prepoznavanju osoba – predmeta koje je izvršio svjedok S.N. u Ministarstvu ... TK pod brojem 08-02/5-12 od 31.07.2012.godine, zatim zapisnik o prepoznavanju osoba–predmeta koje je izvršio svjedok R.B. u Ministarstvu ... TK pod brojem 08-02-/5-2/12 od 23.08.2012. godine, zapisnik o prepoznavanju koje je izvršio svjedok T.R. u Ministarstvu ... TK pod brojem 08-02-/5-2/12 od 23.08.2012.godine, zapisnik o prepoznavanju lica sa fotografije koje je izvršio svjedok M.M. broj 10-02/1 od 10.02.2009.godine, Ministarstvo ... RS–Centar ... B., Izjavu o prepoznavanju osoba Ministarstvo ... TK 06.08.2012. godine po brojem 08-02/5-2/12, zapisnik o prepoznavanju osoba-predmeta koje je izvršio svjedok M.M. u Ministarstvu ... TK pod brojem 08-02/5-2/12 od 23.08.2012. godine, zapisnik o prepoznavanju koje je izvršio svjedok Đ.V. u Ministarstvu ... TK pod brojem 08-02/5-2 od 31.07.2012. godine, a niti da će se izvršiti uvid u fotodokumentaciju Ministarstva ... TK broj 08-05/3-8-04.6-1-Pov-121/12 od 24.08.2012.godine i fotodokumentaciju Ministarstva ..., RS, Centar ... B. broj 02/9 od 11.02.2009.godine, s obzirom da su u pitanju nezakoniti dokazi.

Iz navedenih dokaza koji se odnose na prepoznavanje osoba, koje su izvršili svjedoci: S.N., R.B., T.R., M.M. i Đ.V., proizilazi da je ono vršeno na osnovu

fotografija, ali ne u smislu kriminalističko-operativnih radnji već da se radilo o formalnim istražnim radnjama prilikom čijeg obavljanja nisu poštovane stroge imperativne zakonske norme koje su u ovakvim slučajevima moraju primijeniti. Prilikom takve ocjene, ovaj sud je pošao prvo od odredbe člana 99. stav 3. ZKP FBiH u kojoj je propisan način izvođenja formalne istražne radnje neposrednog, a ne posrednog prepoznavanja korištenjem fotografija ili nekih drugih tehničkih metoda. Prema pomenutoj zakonskoj odredbi ista se primjenjuje u slučaju ako je potrebno utvrditi poznaje li svjedok sumnjivu osobu. To se provjerava na propisani način, tako da se od njega prvo traži da opiše i navede znakove koji karakterišu traženu osobu, pa tek onda mu se pokaže ta osoba u vrsti zajedno sa njemu drugim nepoznatim osobama. Nasuprot takvih jasnih zakonskih obaveza, koje se moraju primijeniti prilikom obavljanja ovih formalnih istražnih radnji prepoznavanja sumnjive osobe, koje su trebale izvršiti naprijed poimenice navedeni svjedoci iste nisu provedene na takav način. To se jasno vidi iz naprijed pobrojanih i konkretiziranih zapisnika, prema kojima nije ni pokušano da se prepoznavanje optuženog (tada osumnjičenog) obavi u smislu naprijed parafrazirane zakonske odredbe, čija nemogućnost primjene iz određenih razloga predstavlja preduvjet da se prepoznavanje izvrši na osnovu fotografija kako je to propisano u stavu 4. istog člana.

Kako iz naprijed navedenih i konkretiziranih zapisnika o prepoznavanju optuženog (tada osumnjičenog) nema bilo kakvih naznaka i konstatacija, da se njegovo prepoznavanje nije moglo izvršiti u smislu odredbe člana 99. stav 3. ZKP FBiH na način kako je to izloženo, onda posljedično tome ove formalne istražne radnje nisu mogle biti ni obavljene na osnovu fotografija kako je to postupljeno u konkretnom slučaju. Dakle, po nalaženju ovog suda, za obavljanje formalnih istražnih radnji prepoznavanja na osnovu fotografija u smislu člana 99. stav 4. ZKP FBiH nisu bili ispunjeni propisani zakonski uvjeti.

Pošto su navedeni i konkretizirani zapisnici o prepoznavanju pribavljeni suprotno odredbama člana 99. st. 3. i 4. ZKP FBiH, onda kao takvi predstavljaju nezakonite dokaze, pa se u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH na njima ne može zasnovati sudska odluka.

S obzirom da su fotodokumentacija Ministarstva ... TK broj 08-05/3-8-04.6-1-Pov-121/12 od 24.08.2012.godine i fotodokumentacija Ministarstva ..., RS, Centra ... B. broj 02/9 od 11.02.2009.godine, dobiveni na osnovu takvih dokaza koji su ocijenjeni kao nezakoniti onda u smislu člana 11. stav 3. ZKP FBiH ni na tim dokazima nije bilo moguće zasnovati sudsku odluku.

Zbog svega toga, naprijed navedeni dokazi izvedeni pred prvostepenim sudom nisu preuzeti i pročitani na pretresu pred ovim sudom, a niti je izvršen uvid u pomenutu fotodokumentaciju, jer se radi o nezakonitim dokazima na kojima se kao što je naprijed ukazano u smislu odredbe člana 11. st. 2. i 3. ZKP FBiH ne može zasnovati sudska odluka.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka nastali pred Kantonalnim sudom u Tuzli i pred ovim sudom do ukidanja prvostepene presude broj 03 0 K 009790 14 K 2 od 04.04.2014. godine i svi troškovi branitelja određenog po službenoj dužnosti padaju na teret budžetskih sredstava toga suda, a ostali troškovi nastali pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, nakon ukidanja navedene presude padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

Konačno treba navesti, da je branitelj optuženog T.H., advokat M.Š., faksom dostavio podnesak od 17.10.2014. godine u kome je tražio odlaganje objavljivanja presude iz razloga što je obavezan pristupiti na zakazani pretres pred Općinskim sudom u Tuzli u predmetu K-25052/09. Pošto po nalaženju ovog suda razlog za odlaganje objavljivanja presude nije opravdan sa jedne strane, a sa druge strane prema odredbi člana 301. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine postoji mogućnost da se objavljivanje izrečene presude obavi i bez prisustva stranaka i branitelja, u ovom slučaju branitelja, to je i odlučeno da se objavi izrečena presuda u ovom krivičnom predmetu.

Federalna tužiteljica i optuženi su obaviješteni da će se objavljivanje presude izvršiti u odsutnosti člana vijeća sudije mr Božidarke Dodik, koja zbog bolesti nije mogla pristupiti, ali koja je prethodno dana 16.10.2014. godine učestvovala u vijećanju i glasanju na osnovu kojeg je donesena presuda. Pri tome treba napomenuti da je ovakav način objavljivanja presude bio moguć u smislu odredbe člana 301. stav 3. ZKP FBiH.

Zapisničar
Ismeta Drndo,s.r.

Predsjednica vijeća
Nidžara Zlotrg,s.r.